

عنوان مقاله:

ساختار کلمات همخانواده ساز

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات آموزش زبان فارسی، دوره 4، شماره 6 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رقیه ابراهیمی شهرآباد - دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدرس نمایندگی المصطفی در استان مرکزی (آشتیان)

طاهره صادقی - مدرس مجتمع آموزش عالی بنت الهدی وابسته به جامعه المصطفی

خلاصه مقاله:

در آموزش زبان، گنجینه لغات و گسترش آن نقشی مهم در یادگیری دارد. یکی از شیوه های افزایش واژگان ساخت کلمات هم خانواده است. واژگان زبان فارسی در اثر ترکیب با «وندها» در ساختاری تازه بروز می یابند. گاهی این وندها، واژگان جدیدی را می سازند و گاهی فقط دایره شمول معنایی آن کم و زیاد می شود، بدون آنکه واژه جدیدی عرضه شود. وندها بسیار متنوع هستند و معنای گوناگونی دارند. یکی از روابط معنایی حاکم میان واژه ها، رابطه «هم خانوادگی» است. در کتب دستوری کمتر به این موضوع پرداخته شده است که کدام دسته از وندها می توانند کلمات هم خانواده بسازند. برخی به خطا تمام وندها را جزو وندهای هم خانواده ساز معرفی نموده اند که البته اینگونه نیست. جهت رسیدن به این مساله باید شناختی کلی درباره وندها عرضه شود. این مساله از آن جهت اهمیت دارد که برخی از وندها «تصریفی» هستند و کلمات جدید نمی سازند و فقط واژه را برای پذیرش نقش جدید در جمله آماده می نمایند. این دسته از وندها به هیچ وجه نمی توانند کلمات هم خانواده بسازند. برخی دیگر نیز که به وندهای اشتقاقی معروفند در دایره وندهای هم خانواده ساز قرار می گیرند. به سبب اهمیت این موضوع در آموزش زبان، در این مقاله با بررسی ساختمان کلمات، انواع وندهای هم خانواده ساز و کاربرد معنایی آن ها بیان می شود

کلمات کلیدی:

کلید واژگان: کلمات هم خانواده، تکواژهای تصریفی، تکواژهای اشتقاقی، وند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1412928>

